

Notes de la setmana

L'estada del President Companys a Sevilla

El viatge oficial a Sevilla que juntament amb el President de la República Espanyola acaba d'efectuar Lluís Companys, ha estat una constant i viva manifestació d'afecte del poble andalús a Catalunya. Els vitors i l'entusiasme amb què foren rebuts ambdós Presidents, són prou eloqüents i diuen prou bé quin és l'esperit que anima a tots aquells espanyols que tenen una seguretat absoluta del què representen els mots de República, Llibertat i Democràcia, que són els ideals pels quals lluiten aquests homes com Companys i Martínez Barrio, que avui ostenten les més enlairades representacions dels seus pobles. I és per això que la població de Sevilla ha complert amb escreix amb el seu deure. Es per això que fins i tot ha vitorejat els nostres «Segadors», la cançó que, tal com diu Rovira i Virgili, «era qualificada d'antiespanyola», i que avui tenim el goig de poder dir que no solament ha estat aplaudida pel poble andalús, sinó que, fins i tot, ha estat escoltada respectuosament, amb tot aquell respecte que mereixen les coses de quina expressió solament n'ixen un daler de llibertat i justícia.

Inauguració del monument a Francesc Layret

El passat diumenge, dia 19, tingué lloc a Barcelona la inauguració del monument erigit a la memòria de Francesc Layret, defensor dels ideals de justícia i llibertat, que morí assassinat pels sequaços de Martínez Anido el novembre del 1920. A la inauguració hi assistí el President de la Generalitat, senyor Companys, el qual pronuncià un vibrant i entusiaste parlament defensant els ideals pels quals morí el gloriós lluitador.

Les eleccions de Compromissaris

Demà, diumenge, és el dia fixat per a celebrar a tot Espanya les eleccions de Compromissaris per a elegir el nou President de la República. Aquestes eleccions tenen una cabdal importància per a la vida del país i de la República. Es massa recent encara, el fatídic pas d'Alcalà Zamora per la més alta magistratura del nostre règim perquè no se n'hagi extret una dolorosa experiència de la funesta actuació que tingué aquest home, catòlic, durant tot el temps que regí el seu mandat. Cal que ocupi l'honorós lloc de President de la República Espanyola, un home digne i justicier, els ideals del qual s'agermanin amb els de la majoria dels espanyols, que, en aquest cas, equival a dir en els ideals bàsics en els quals està estructurada la República. Cal un home enèrgic, un home que dintre la més estricta justícia, sàpiga reprimir amb mà dura tot intent de traïció al règim democràtic per ell representat. I és per això que tot ciutadà conscient, tot ciutadà aimant de les més pures essències d'una República democràtica, justiciera i llibertadora, ha de votar, forçosament la candidatura del Front Popular, candidatura que emana tota ella pels homes que la representen, aquella seguretat d'uns desitjos que seran acomplerts.

El President del Parlament Català a les Comarques gironines

Ha estat amb motiu de la campanya electoral que el President del Parlament Català, senyor Joan Casanovas, ha visitat les nostres comarques. El dilluns, com ja saben els nostres lectors, el poguérem escoltar en l'acte que, organitzat pel Front Popular, tingué lloc al nostre Teatre Principal; i el dijous i divendres, visità Figueres, Blanes, Girona, La Bisbal i Palafrugell, on s'hi celebraren, també, actes polítics amb motiu de les eleccions de Compromissaris.

PERSIANES

cadenet i fantasia

Reparació de Sillons

FILL DE F. OLIVAS

Bellayre, n.º 20. (Santo Negro)

CISTELLERIA. - OLOT

Calçats PRAT

Plaça de la República.

OLOT

Adolf Prat

Sastreria, Teixits

CONFECCIONS El Barato

Indignació i Vergonya

per J. CASTANYS I TORRENT
(DE LES JOVENTUTS D'ESQUERRA)

Indignació i vergonya... heus ací en síntesi, la impressió, la punyent impressió que ens han produït els fets ocorreguts a Madrid, durant la jornada commemorativa del cinquè aniversari de la proclamació de la República.

Indignació i vergonya, desencant i astorament, al constatar que al cap de cinc anys d'implantació del règim republicà, no s'hagi pogut evitar, ni fer pràcticament impossible, la realització de fets tan oprobiosos i vandàlics, com els que comentem, i que són fatal continuació dels covards atemptats a Jimènez de Asúa, a Largo Caballero, a Ortega i Gasset, al magistrat Pedregal, al Secretari municipal de la Torra de Claramunt, i de tants i tants d'altres que farien la llista interminable i que constitueixen una demostració tràgica, d'una manca d'autoritat republicana, d'una absència d'ordre — l'ordre republicà i obrer — i finalment d'una manca de justícia severa i fulminant, que acabi d'una vegada amb aquesta anarquia de creus i espases, aquest terror blanc, que s'ensenyoreix de la República, i que atempta a diari i quasi impunement, contra les llibertats i les conquestes socials i democràtiques de tot un poble.

I bé: Es que no ha sigut prou dramàtica i cruent l'experiència passada? Es que s'han de sacrificar encara més víctimes als altars de l'odi i del fanatisme? Es que tots els privilegis de casta que es volen defensar per aquests procediments de barbàrie, valen la vida d'un sol obrer o republicà?

On és la contundència, on és l'eficàcia i l'exemplaritat d'aquella cèlebre frase: «El que no respecti la República, l'haurà de témer».

Ni la respecten, ni la temen, perquè la República, millor dit, els homes que governen la República, cànids i confiats com sempre, esclaus d'un legalisme exagerat i contraproductiu, — puix que l'enemic està situat voluntàriament al marge de la llei, — no han obrat de bon principi com es mereixien els enemics del Règim.

Volem creure que les mesures suares preses contra els militars retirats, serà l'inici d'una sèrie de mesures a prendre contra el militar, el clergue, el mestre, el magistrat, és a dir, contra tota classe d'enemics que es posin davant la República que la voluntat del poble, si calgués, faria respectar i témer per algunes anyades! Recordem com França feu la seva revolució i ail dels cavernícoles i feixistes, si el poble directament ha de posar-los a ratlla!